

tuum, cum onere tamen eidem Capellano quotidie Missam celebrandi in d. Ecclesia S. Gallæ; Reliquam vero quantitatem dotis, five annui fructus prædicti ad effectum manutendi suppellectilia, ceram, paramenta, Ecclesiam, & Altaria ejusdem Ecclesie, cum hac tamen conditione, quod dictus Capellanus semper, & perpetuo sit ad nutum amovibilis, & ad simplex arbitrium, & voluntatem Excelsi Dom. D. Livii ac ejus in Jurepatronatus, ut supra reservando successorum institui, & desitui possit, sine aliqua causa, sed fiat pro remotione simplex, & absoluta voluntas Patronorum, quia sic &c., & cum agatur de Capellania ad nutum amovibili, & illius constitutio, ac ab ea remotio, & destitutio fieri possit absque aliquo consensu Eminentissimi Cardinalis Vicarii, ejusque Vicesgerentis, vel alterius cujusvis Magistratus Ecclesiastici, attento quod Capellania hujusmodi non sit Beneficium, sed simplex pia largitio absque titulo Beneficii. Voluit ulterius idem Excelsus D. Princeps, quod si aliquo quovis tempore, quavis de causa, & quæsito colore impediretur in libero usu, & quali possessione d. Jurepatronatus, & concessionis Ecclesie prædictæ, tunc, & eo casu bona, ut supra, in dotem assignata libere, integre, & pure revertantur ad ipsum Dotantem, ejusque heredes, & successores, ac si præsens dotatio, & assignatio facta non esset. Declaravit quoque idem Excellentiss. Dom. D. Livius, quod casu, quo per SSimum Dnum in dicta Ecclesia S. Gallæ Juspatronatus, ut supra sibi, ac ejus heredibus, & successoribus non reservaretur, tunc pariter, & eo casu dotatio, & assignatio, ut supra facta habeatur, ac si facta non esset, cum ad illam deveniret, & deveniat intuitu, & contemplatione, ac sub spe habendi in d. Ecclesia Jurepatronatus reservationem, & non alias aliter, nec alio modo &c., quia sic &c. Promisit præterea Idem Excellentiss. Dom. D. Livius Fundator, & dotator, ut supra, bona in dotem, & pro dote, ut supra assignata ad seipsum spectare, & pertinere, effectusque libera, & immunita ab omni onere, canone, hypotheca, fideicommissio, tam purificato, quam purificando &c. neminique alteri cessisse, assignasse, donasse, obligasse, nec aliud quicquam fecisse, nec factum appariturum in præjudicium præsentis concessionis, & dotationis, ac contentorum in ea quorumcumque, alias in eventum contrarii teneri voluit de evictione generali, & particulari in forma Juris valida, & in Urbe confecta, & ad omnia damna &c. de quibus &c. Quæ omnia, & singula in præsentis Instrumento contenta idem Excelsus Dom. D. Livius promisit in omnibus, & per omnia attendere, observare, & adimplere &c. alias &c. pro quibus seipsum &c. ac bona &c. Jura &c. in ampliori Rev. Camere Apostolicæ forma cum solitis clausulis &c. citra obligavit &c. renunciavit &c. constituit &c. unica &c., & sic tactis &c. juravit &c. Super quibus omnibus, & singulis petum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem Instrumentum, seu Instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ in Palatio solite habitationis E.S. sito in Regione Campitelli præsentibus ibidem audientibus, & intelligentibus Illmo D. Francisco Maria Constantino Aculano E.S. Auditore, & Curie Capitolii primo Collaterali, & D. Gregorio Binetto Romano E.S.

De jure nominandi Capellanum ad nutum amovibilem.

De Dote, & Jurepatronatus.

Ratiocinatore testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter atque rogatis.

Ego Augustinus Sabbatuccius Causarum, Curie Camere Apostolicæ Notarius de præmissis rogatus præfens Instrumentum subscripsi, & publicavi requisitus.

Loco * Signi.

S.3. Quare Nos firmiori præmissorum omnium, & singulorum robori, & efficacia, quantum cum Domino possumus, providere, ac novæ Ecclesie prædictæ statui pro Pastoralis Officii nostri debito opportune consulere, dictumque Livium Ducem, præclarorum ejus meritum intuitu, specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Motu proprio non ad ejusdem Livii Ducis, aut alterius pro eo, aliisque persone cujuscumque, Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine venditionem supradictæ Domus olim Regularis S. Mariæ in Portica, omniumque, & singulorum aliorum bonorum præfatorum dictæ Annæ Morong a memoratis Clericis Regularibus Domus Regularis S. Mariæ in Campitellis, ac retrocessionem, & retrovenditionem ejusdem Domus olim Regularis, aliorumque bonorum venditorum hujusmodi præfatorum Thomæ Odescalcho ab eadem Anna emptrice respective factas, ut præteritur, consecratae desuper bina Instrumenta publica supra enunciata, cum omnibus singulis pactis, & conditionibus, aliisque in eis quomodolibet contentis, & expressis, ac inde secutis quibuscumque, de quibus omnibus, & singulis plene sumus informati, certamque, & individuum notitiam habemus, & talem Nos habere harum serie attestamus; necnon dotationem præfate novæ Ecclesie S. Gallæ a memorato Livio Duce, sicut præmittitur, factam, ac confectam desuper Instrumentum præfens, omniaque, & singula in eo contenta, & expressa, ac inde secuta, & secutura quacumque tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, & adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum quorumcumque tam ex Juris communis, & Constitutionum, & Decretorum Apostolicorum, necnon dictæ Urbis, aliorumque quorumlibet Statutorum, eorumque novarum additionum, ac reformationum præscripto, seu de stylo, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoscumque, etiam quantumvis formales, & substantiales, ac naturales, & incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessorie, antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censerit, intelligi, vel prætendi quomodocumque, & quomodocumque possent, etiam si tales sint, ut nonnulli facta eorum specifi-

Confirmatio supra relato- rum omnium.

Quodcumque ius super d. Ecclesia aliis omnibus abdicatur.

Eredio Ecclesie sub titulo S. Gallæ, nec non Capellaniam amovibilem.

ca, & individua mentione, & expressione, sanari possint, supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus,

S.4. Præterea omne jus, quod præfatis Clericis Regularibus venditoribus in, vel super supradicta veteri Ecclesia S. Mariæ in Porticu jam, sicut præmittitur, jussu nostro destructa, & demolita in primordiale Instrumento venditionis quomodolibet reservatum fuit, quodque jam ipsi Clerici Regulares, eorumque Domus Regularis, & Congregatio Matris Dei, quam supradicta Universitas Candelariorum, ejusque homines in, vel super eadem veteri Ecclesia, ejusque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, aut etiam forsan super nova Ecclesia, qua, ut præfertur, D. Livii Ducis impensa edificatur, ex præmissorum, aliave quacumque causa, occasione, titulo, colore, pretextu, & capite, etiam quantumvis legitimo, & juridico, quomodocumque, & qualitercumque, ac quomodocumque, præterdere, five ad se spectare, & pertinere asserere, possent respective, ab eisdem Clericis Regularibus, eorumque Domo Regulari, & Congregatione, ac ab Universitate Candelariorum, ejusque Hominiibus prædictis respective motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus harum serie perpetuo abdicamus, sique abdicatum penitus, & omnino perimus, & extinguimus; necnon eandem novam Ecclesiam, ejusque Altaria, membra, & pertinentias quascumque ab omni, & quocumque jure hujusmodi eximimus, & plenarie liberamus, ac liberam, & immunitam, ac exemptam, liberaque, immunita, & exempta, illique nullatenus obnoxiam, & obnoxia esse, & perpetuo fore, nec ipsos Clericos Regulares, eorumque Domum Regularem, & Congregationem hujusmodi, neque Universitatem Candelariorum, ejusque Homines præfatos quicquam juris, vel actionis in eadem nova Ecclesia, ejusque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, aut ad illam, vel illa præterdere quoquo modo unquam posse decernimus, & declaramus. Ac tandem novam Ecclesiam ex nunc prout ex tunc postquam ejus fabrica perfecta, & absoluta fuerit, itaut Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ea celebrari possit, & contra in Ecclesiam sine cura secularem a quavis alia Ecclesia, Domo Regulari, Monasterio, Congregatione, & Ordine, & loco pio independentem, & liberam, sub titulo, seu invocatione S. Gallæ, ad Omnipotentis Dei gloriam, ipsiusque S. Gallæ honorem; in ipsa autem nova Ecclesia unam Capellaniam: que mere manualis existat, nec unquam perpetuum Ecclesiasticum Beneficium, aut titulus collativus esse possit, pro uno Capellano Clerico Saculari, etiam alienigena, ac Ultramontano, & Ultramarino, in Sacro Presbyteratus Ordine, vel saltem in ea ætate constituto, ut intra annum ad eundem Ordinem promoveri possit, & debeat, futuro inibi Cappellano ad nutum infrascripti, & pro tempore existentis Ecclesie hujusmodi Patroni, etiam absque ulla causa toties, quoties ipsi Patrono videbitur, & placuerit, & ad merum ejus nutum, libitum, & arbitrium, remota etiam, ac seclusa quacumque allegatione odii, vel malevolentie, amovibili, qui Sacrosanctum Missæ Sacrificium quotidie in eadem Ecclesia celebrare, seu celebrari facere, ipsiusque Ecclesie, ac ejus Sacrificii, & Altarium curam, & custodiam habere teneatur,

& cui pro sui stipendio quadraginta scuta d. monete ex redditibus bonorum a præfato Livio Duce in dotem d. novæ Ecclesie, ut præfertur assignatorum annuatim præstari debeant, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine prædictis earundem tenore perpetuo erigimus, & institumus: Ipsique novæ Ecclesie sic erectæ, & institutæ pro illius dote, ac d. Capellani stipendio hujusmodi, ac ipsius Ecclesie, ejusque Fabricæ, Sacrificii, suppellectilium, luminum, & Altarium manutentione, aliisque illius usibus, & necessitatibus præfata a memorato Livio Duce, sicut præmittitur, assignata, & alia quacumque bona, proprietates, canones, census, fructus, redditus, & proventus, pecunias, res, actiones, & jura quacumque tam per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices, quam per d. Livium Ducem, & alias quaslibet personas in futurum quomodocumque, & quomodocumque eidem novæ Ecclesie, ejusque Fabricæ, & Sacrificii, etiam per modum elemosynæ, donanda, assignanda, unienda, offerenda, concedenda, vel relinquenda, itaut liceat pro tempore existenti novæ Ecclesie hujusmodi Patrono nomine ejusdem Ecclesie per se, vel alium, seu alios per eum pro suo arbitrio deputandos, & amovendos, illorum omnium, & singulorum, veram, realem, corporalem, & actualem possessionem, seu quasi possessionem, absque spoliis, vel attentatorum vitio, & sine cujuscumque Judicis Decreto, ministerio libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, illaque locare, dislocare, regere, & administrare, ac illorum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quacumque percipere, exigere, & levare, ac in præfata novæ Ecclesie, ejusque Fabricæ, & Sacrificii, & non in alios usus, & necessitates convertere, & erogare, nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis Diocesani loci, etiam Urbis Vicarii, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ac tenore prædictis itidem perpetuo ex nunc, prout ex tunc postquam donata, assignata, unita, oblata, concessa, & relicta fuerint, & e contra, applicamus, assignamus, concedimus, approbamus, & incorporamus.

S.5. Porro præfato Livio Duci quandiu vixerit, & post illius obitum ejus descendentes, ac heredibus, & Successoribus quibuscumque ex causa dotationis, & totalis a fundamentis constructionis dictæ novæ Ecclesie S. Gallæ ex nunc, prout ex tunc postquam nova Ecclesia hujusmodi ipsius Livii Ducis impensa, ut præfertur, perfecta, & absoluta fuerit, & e contra Juspatronatus ipsius novæ Ecclesie S. Gallæ, ac Jus deputandi, & constituendi præfatum Capellanum, aliosque Officiales, & Ministros quoscumque ejusdem novæ Ecclesie, eosque sic deputatos, & constitutos, & eorum quemlibet pro mera sua voluntate, arbitrio, nutu, & libitu, ac etiam se-mota, & seclusa, & non obstante quacumque allegatione odii, & malevolentie toties, quoties voluerint amovendi, & alios in locum amotorum deputandi, & constituendi, itaut sic pro tempore deputatis, & constitutis spolio, manutentio, seu quolibet alia actio, defensio, allegatio, vel exceptio adversus amotiones hujusmodi numquam competat, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus ha-

Assignatio Dotis pro Capellano, & Ecclesia.

Eius libertas, administratio Patronis atque tributa.

Concessio Juspatronatus, & deputandi Ministros ad instar Regu-

ab Innoc. XII. quoque erigitur Hospitium Pauperum Invalidorum Constitut. ed. 1693. X. Kalen. Jan. P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Solicitude Pastoralis Officii, quo Ecclesia Catholica per univ. Terrarum Orbem diffusa regimini divina dispositione praevidemus nos admonet, ut ovis, quae Satanæ versuta a caulis Domini seducta, per haereseum, errorumque vepra miserè vagantur, ad boni Pastoris ovile reducendis jugiter studeamus, & redemptas spiritualibus, temporalibusque favoribus, quantum Nobis ex alto conceditur, confoveamus; ac proinde ea, quae a Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostri consimili consilio pie prudenterque instituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, ac illibata persistant Apostolici muniminis Nostri patrocinio libenter constabiliamus, aliaque pro rerum, & temporum qualitate desuper ordinamus, prout in Domino salubriter expedire arbitramur.

Distincta Hospitium erectum fuit a Clem. X. in domo Eremitarum ad Portam Angelicam.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa X. Praedecessor Noster Hospitium pro illis, qui per Dei gratiam ab haeresi conversi ad fidem Catholicam sponte veniunt, in Domo Eremitarum Ecclesiae Sanctae Mariae Gratiarum ad Portam Angelicam de Urbe positae annexa perpetuo erexit, & instituit, ipsumque Hospitium Palatii Apostolici membrum esse, ac illius hospites, & Ministros privilegiis, & prerogativis Familiarium Pontificiorum frui, necnon Hospitium, ejusque bona, ac Hospites, & Ministros hujusmodi per Congregationem particularem Clericorum, & Laicorum regi, & administrari voluit, aliaque disposuit, & ordinavit, prout plenius continetur in ipsius Clementis Praedecessoris Literis sub plumbo desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet: Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Inter alia (Reliqua vide suo loco) Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Domini 1675. Tertio Idus Martii Pontificatus nostri Anno Sexto.

Preces Congregationis d. Hospitii pro eius translatione ad Palatium Urbis Castelli in Burgo S. Petri.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum Filiorum Congregationis praefatae super regimine, & administratione dicti Hospitii, sicut praemittitur instituta Nobis nuper expositum fuit, bon. me. Hieronymus, dum vixit S. R. E. Cardinalis Gastaldus nuncupatus, qui unus ex dicta Congregatione erat, idem Hospitium ex asse haereditate instituit, & quia propter angustias supradictae Domus Eremitarum dicto Hospitio, ejusque Hospitibus pro perpetua eorum habitatione, ut praefertur assignata, majoremque numerum ejusmodi haereticorum, qui fidei Catholicae veritatem amplexi, ad Hospitium ipsum, in dies veniunt ampliolem eis habitationem parari debere cognoverat, Palatium suum in Civitate nostra Leonina, sive Burgo Sancti Petri positum illorum habitationi deservire desideraverit: ac proinde dicti Exponentes in executionem pia mentis ejusdem Hieronymi Cardinalis, capta ejusdem Palatii possessione actuali, partem illius ad formam Hospitii convenientem, redegerint, & adaptaverint, cupiantque Hospitium, illiusque Hospites, & Ministros praefatos

illuc transferre, & transportare posse: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatas existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, erectionem, & institutionem Hospitii supradicti in praefata Domo Eremitarum a memorato Clemente Praedecessore factas, ut praefertur, expeditaque desuper illius literas praesertim cum omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indulgiis, ac dispositionibus, concessionibus, facultatibus, & ordinationibus, aliisque in eis contentis, & expressis, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus. Ac eisdem Exponentibus, ut ipsi Hospitium praefatum, illiusque Hospites, & Ministros a supradicta Domo Eremitarum in Palatium praedictum transferre, & transportare; Ipsi autem Hospitio postquam sic translato, & transportatum fuerit, illiusque Hospitibus, Ministris, & personis quibuscumque in eodem Palatio pro tempore degentibus, omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, aliisque gratiis, & indulgiis tam spiritualibus, quam temporalibus per praesertim Clementis Praedecessoris literas quomodolibet concessis, ut prius, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respective, salva tamen in suo robore quoad reliqua omnia, & singula remanente earumdem Clementis Praedecessoris literarum dispositione, auctoritate, & tenore praedictis concedimus, & indulgemus.

Confirmatio Erectionis Hospitii, & literarum Clementis X.

Concessio transferendi Hospitium cum suis juribus & privilegiis.

Clausula.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in Literis praesertim concessa sunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatorum die XXII. Aprilis MDCLXXXVI. Pontificatus nostri anno Decimo.

CLXVI.

Statuitur, ut Loca Sancta Palaestina a Fratribus Ord. S. Francisci de Observantia, uti prius custodiantur.

Alia

Alia privilegia horum Fratrum vide Constitut. edit. 1679. Novemb. 27. P. 4. & Const. ed. 1686. Septemb. 5. P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Regis, & Regina Siciliae tradita fuere Loca Sancta Palaestinae custodiae praedictorum Fratrum.

Facultas eligendi dictos Fratres data fuit a Clem. V. Ministris Generali, & Tertio Laboris.

Expeditio dicti Fratrum post quartum saeculum.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum dudum clar. me. Robertus Rex, & Sancia Regina Siciliae tunc existente Suldano Babyloniae, qui Sepulchrum Domini, & alia Sacra Loca Ultramarina proprio ipsius Redemptoris sanguine dedicata detinebat occupata, obtinissent, ut Fratres dicti Ordinis intra Ecclesiam ejusdem Sepulchri possent continue commorari, & ibidem Missarum solemniam, & alia Divina officia solemniter celebrare; & jam certi Fratres Ordinis praedicti actualiter essent ibidem, dictaque Suldano Coenaculum Domini, & Capellam, in qua Apostolus Spiritus Sanctus apparuit, & aliam Capellam, in qua Christus Beato Thoma praesente, post Resurrectionem suam Apostolis se ostendit; Regi, & Reginae concessisset eisdem; ipsa vero Regia locum edificasset in Monte Sion, intra quem Coenaculum, & dictae Capellae sita erant, ubi videlicet Fratres dicti Ordinis sumptibus propriis continue tenere intendebat, ad divinum obsequium in Sepulchro, & aliis praedictis locis Sacratissimis impendendum, ac tres personas seculares, etiam, quae ipsi Fratribus servirent, & necessaria administrarent. Fel. rec. Clemens Papa V. Praedecessor Noster volens eorumdem Regis, & Reginae votis, & desideriis annuere, Generali, & Terrae laboris Ordinis praedicti Ministris, & cuilibet eorum vocandi, tunc, & in posterum ad eorum praesentiam auctoritate Apostolica ad requisitionem dictorum Regis, & Reginae, vel alicujus eorum, aut successorum suorum, de consilio Seniorum dicti Ordinis, Fratres idoneos, & devotos de toto Ordine, usque ad certum numerum, de quibus considerata qualitate negotii vidissent expedire, & eos ad servendum in divinis, tam in Ecclesia dicti Sepulchri Domini, quam in Sacro Coenaculo, & Capellis praedictis, habitationem informacione de conditione Fratrum ipsorum, quos vocavissent a Ministris Provincialibus dicti Ordinis; unde Fratres ipsi pro tempore assumerentur, deputandi, eosque ad partes illas destinandi, ac etiam alios ex ipso Ordine, cum aliqui ex eis defecissent, toties, quoties expediret, subrogandi, ac eis dandi licentiam ibidem commorandi: contraditores quoque per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendi, plenam, & liberam sub certis modo, & forma tunc expressis, concessit facultatem, & alias prout in ipsius Clementis Praedecessoris Literis 11. Kal. Decembris Pontificatus sui anno primo desuper expeditis uberius dicitur contineri.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subungebat Loca Sancta praedicta subinde a Fratribus dictis quatuor fere saeculorum decursu custodia fuerint; sed Turcae nuper illos inde eiecerint, & Schismaticos eorum loco introduxerint, qui illa de praesenti detinent occupata. Ipse ve-

ro Petrus Marinus Minister Generalis, qui antequam ad Generalatum Ordinis praedicti assummeretur, quinquenni spatio eorumdem Sanctorum Locorum Regimini, & Custodiae praesuit, in Visitatione Provinciarum Germaniae, & Hungariae dicti Ordinis, quam nuper obivit, & in cujus decursu Vexillum Sanctae Crucis intra limites Conventus sui Ordinis in Oppido Neuheuselae Christianorum armis à manibus Turcarum fortiter recuperato, reconciliata ejusdem Ordinis Ecclesia ibidem existente cum singulari animi sui gaudio plantavit, cum Principibus Christianis sacro foedere contra eosdem Turcas sociatis, de praefatis locis Sanctis, & praesertim Sepulchro Dominico ad Custodiam Fratrum dicti Ordinis restituendis omni studio egerit, ipsique Principes ei declaraverint, sibi in animo firmiter fixum esse super praesenti bello cum Turcis praedictis nullo modo pacisci, nisi inter praecipuos articulos reintegratio, atque restitutio eorumdem Fratrum ad pristinam Custodiam Sanctorum Locorum Palaestinae, & praecipue Sepulchri Domini omnino stabiliatur. Nobis propterea dictus Petrus Marinus Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ministri Generalis opera apud Principes Federatos contra Turcas pro recuperatione SS. Locorum.

Preces Ministri Generalis.

§. 2. Nos igitur laudabilem eorumdem Principum confederatorum zelum, atque pietatem plurimum in Domino commendantes, eorumque piis votis, & armis paterna charitate benedicentes, ac eundem Petrum Marinum Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, quae quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradicta Sancta loca Palaestinae, sive Terrae Sanctae, ac praesertim Sanctissimum Domini N. Jesu Christi Sepulchrum, quemadmodum ante hac, & usque ad nuperam praefatorum Schismaticorum occupationem, atque usurpationem per Fratres Ordinis praefati ex hujus Sanctae Sedis Apostolicae concessionem custodita, recta, & gubernata fuerunt, ita in posterum quoque ab ipsis Fratribus custodiri, regi, & gubernari debere auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus, & ordinamus.

Statutum de custodiendis locis SS. a dd. Fratribus, uti ante expulsi nem.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indulgiis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet

rum serie similiter perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus. Decernentes, & declarantes Jus patronatus, & Jus deputandi Capellanum, aliosque Officiales, & Ministros hujusmodi Laicorum, nobilium, & illustrium, ac Principum, & in omnibus, & per omnia ad instar Regum vere existere, ac Livio Duci, aliisque futuris Patronis predictis non ex privilegio, sed ex vera, reali, & actuali dotatione, ac totali, & integra a fundamentis aedificatione, & constructione novae Ecclesiae hujusmodi competere, & ad illos spectare, & pertinere, ac propterea ipsum Jus patronatus, ac deputandi, & constituendi hujusmodi vere Laicorum, seu Laicale nobilium, & illustrium, ac Principum, & ad instar Regum esse, veramque, & propriam, ac non fictam naturam Jus patronatus, ac deputandi, constituendi, & amovendi laicalem, ac talem essentiam, substantiam, qualitatem, validitatem, & roborem firmitatem, vim, & effectum habere, & obtinere, ac Livio Duci, aliisque futuris Patronis predictis, & eorum cuilibet in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia suffragari debere. Ac uti tale sub quacumque derogatione, etiam cum quibusvis praegnantissimis, & efficacissimis verbis, clausulis, ac irritantibus, aliisque fortioribus Decretis, etiam cum clausula quorum tenores in quacumque dispositione, etiam per viam Legis, & Constitutionis Generalis, ac Regulae Cancellariae Apostolicae, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet, tam per Nos, quam per quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, etiam in crastinum cujuscumque eorum assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, pro tempore facta, concessa, & emanata nullatenus comprehendi, ac illi nullo unquam tempore etiam ratione cujusvis litis pendens, vel alio quocumque praetextu, ac ex quavis causa quantumvis urgenti, & legitima etiam per Nos, vel Romanos Pontifices Successores nostros pro tempore, exemptos, ac Sedem Apostolicam, aut illius etiam de Latere Legatos, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu cujusvis intuitu, vel contemplatione, per quacumque Literas Apostolicas, etiam in simili forma Brevis, etiam quascumque derogatoriarum derogatorias, ac fortiores, & insolitas clausulas, irritantibus, & alia contraria Decreta quaecumque continentes, etiam toto, & integro praesentium tenore inserto, ac de Patronorum, seu cujusvis alterius consensu, aut alias quomodolibet derogari posse, vel debere, aut derogatum censeri. Nec per praefatam Capellaniam, caeteraque dictae novae Ecclesiae Officia, & Ministeria quomodolibet nuncupata unquam appellatione Beneficii, vel Officii Ecclesiastici, etiam latissime sumpto vocabulo, comprehendi, vel comprehensa censeri, neque illa, nec ipsam novam Ecclesiam per nos, aut quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem praedictam, illiusque etiam de Latere Legatos, aut nostrum, seu pro tempore existentis Romani Pontificis Vicarium, in Urbe praefata in spiritualibus generalibus, aliosque quoslibet quacumque auctoritate fungentes, & fungendos, etiam ex quacumque quantumvis pia, & favorabili causa, in perpetuos, & collativos titulos erigi, seu collativa quovis modo effici, & reddi, nec ullo unquam tempore conferri, commendari, aut alias quo-

Quod jus sub
nulla derogatione
compre-
henditur.

Uti nec Ca-
pellania, &
Officia sub
nomine Bene-
ficii.

modolibet de iis disponi, neque novae Ecclesiae, illiusque Fabricae, Sacrariae, & Capellaniae hujusmodi bona, res, jura, fructus, redditus, proventus, & emolumenta quaecumque pro dote, alterius Ecclesiae, seu Beneficii, seu Beneficiorum, vel locorum piorum quorumcumque tam erectorum, quam erigendorum, vel in quovis alios usus applicari posse. Quidquid autem in contrarium praemissorum per quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, etiam Romanos Pontifices Successores nostros attentari contigerit, ex nunc, prout ex tunc, & contra cum omnibus inde secutis, & secuturis irritum, ac inane, nulliusque roboris, vel momenti esse, & fore, & statum novae Ecclesiae, & Capellaniae, caeterorumque Officiorum, & Ministeriorum eorumdem nequaquam immutare, vel alterare, aut immutasse, vel alterasse, seu titulum, etiam coloratum, aut possessionis causam tribuere, vel tribuisse, sed titulum, & possessionem, caeteraque attentata hujusmodi semper, & quantumcumque praesentium auctoritate infecta, ac invalida, infirma, irrita, & nulla existere, & fore, & illis minime obstantibus statum novae Ecclesiae, Capellaniae, Officiorum, & Ministeriorum hujusmodi in omnibus, & per omnia, prout praesentibus disponitur, illatum, & immutabilem perpetuo permanere, & servari debere, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore praedictis, decernimus, declaramus, & pronunciamus.

§.6. Caeterum in plena, libera, & omnimoda potestate, meraque facultate d. Livii Ducis, ejusque descendendum, ac haerendum, & successorum quorumcumque d. novae Ecclesiae Patronorum pro tempore existentium, esse volumus supradictum opus pium excipiendi hospitio, & alendi pauperes mendicos per Urbem vagantes apud eandem novam Ecclesiam quandiu, & quatenus, ac prout eis libuerit, etiam Vicarii praetati, aut cujuscumque alterius licentia desuper minime requisita, exercere, seu exerceri facere; ita tamen ut opus pium hujusmodi quodcumque eis, eorumve cuilibet placuerit omittere, & relinquere, ab illius exercitio, & continuatione cessare valeant, nec ad illud continuandum, tamen illud per longum, & longissimum, etiam centum annorum tempus exercuisse, & exerceri curasse reperirentur, a quoquam ullo unquam tempore quomodolibet cogi, vel compelli, aut desuper quovis modo molestari, perturbari, vel inquietari possint.

§.7. Decernimus pariter easdem praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod supradicti Clerici Regulares, eorumque Superiores, & Homines, & Officiales d. Universitatis Candelariorum, & alii quilibet cujuscumque status, gradus, ordinis, praesententiae, vel dignitatis existant, in praemissis, & eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere, quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causa propter quas praesentes emanarint, adductae, & coram praetato Urbis Vicario, alioque quolibet verificatae, & justificatae fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, pia, favorabili, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, ac gravissimi praedicti, nullo unquam

Opus alendi
pauperes De-
trorum ar-
bitrio permit-
tunt.

Clausulae

tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuumque expellere requirente defectu notari, impugnari, infringi, retrahari, modificari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, sive adversus illas a perditionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, & facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu juvare ullo modo posse, neque ipsas praesentes Literas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus confirmationum, abdicacionum, erectionum, applicationum, reservacionum, aliarumque gratiarum, & dispositionum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, aliisque contrariis dispositionibus comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa emanaverint, toties in primum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per praefatum Livium Ducem, caeterosque pro tempore existentes d. novae Ecclesiae Patronos, eorumque quemlibet quodcumque eligenda concessas, validasque, & efficaces esse, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime, & perpetuo suffragari, ac etiam vim validi, & jurati contractus inter nos, ac Sedem, & Camerae Apostolicam ex una, ac Livium Ducem, caeterosque Patronos, vel quosvis alios ad eandem praesentes Literas in toto, vel in aliqua eorum parte in iudicio, vel extra illud quavis occasione, & causa exhibendum, probandum, seu verificandum, vel justificandum nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, vel compelli nullatenus posse, vel debere; quinimo etiam ipsamet praesentes Literae non exhiberentur, & nusquam apparerent, nec apparere possent, nihilominus illas pro verificatis, ac plenissime probatis, & justificatis haberi.

§.8. Sicque nostrae mentis, intentionis, & incommutabilis voluntatis fuisse, & esse attestamus, atque ita, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici, & Curiae Camerae Apostolicae generales Auditores, ac S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, Urbis praedictae Vicarios, & d. Camerae Apostolicae praesidentes Clericos, Thesaurarium Generalem, caeterosque Officiales, & Ministros, aliosve quoslibet quacumque praesententia, & potestate fungentes, & fungendos, sublata eisdem, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus omnibus, & singulis praemissis, ac de jure quaesito non tollendo, caeterisque nostris, & Cancellariae Apostolicae regulis, necnon quatenus opus sit rec. mem. Pii Papa IV. praedecessoris pariter nostri de gratis qua-

leumque interesse d. Camerae Apostolicae concernentibus in eadem Camera intra certum, tunc expressum tempus praesentandis, & registrandis, itaut praesentes Literas ibidem praesentari, ac registrari nunquam necesse sit, ac praemem. Pii V. de creandis censibus, & Greg. XIII. Romanorum Pontificum, etiam praedecessorum nostrorum super jure congrui, aliisque Apostolicis, ac Universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis, Domus Regularis, & Congregationis praefatorum, aliisque quibusvis etiam juramento, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, etiam dilectis filiis Populo Romano contra Forenses, & Alienigenas, ac praefatis, aliisque personis, & locis quibuscumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis; & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, ac etiam pluries, & quantumcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis, etiam in eis cavetur expresse, quod ejusmodi Capellaniae, etiam ad nutum Patronorum, etiam absque ulla causa amovibiles, aliaque Officia Ecclesiastica, & Beneficia Urbis praedictae nullis, nisi Civibus Romanis, aut Civium Romanorum Originariis filiis, & forsitan aliis cetero inibi expresso modo qualificatis concedi, nullique, nisi Civibus Romani, & Civium Romanorum Originariis filii, & forsitan alii praedicti ad illa deputari possint, & alias de illis per Sedem praedictam, ac Patronos pro tempore factae dispositiones nullae sint. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, specifica expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine praesentibus specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis MDCLXXXVI., Pontificatus nostri Anno Decimo.

CL XV.
Confirmantur Literae Clem. X. super erectione
Hospitii de Urbe pro iis, qui ad fidem veniunt
necnon traditur facultas illud transferendi.

Dat. 22. Apr.
1686. An. 10.

Extat Constit. praecedenti erectio Hospitii pro nudis
pauperibus, ubi etiam notantur literae Clement. X.

modolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressé derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio, quam extra illud habeatur que ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Aprilis MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLVII.

Dat. 30. Maji 1686. An. 10.

Concedantur Indulgentiæ Perpetuæ Fratribus S. Francisci de Observantia docentibus doctrinam Christianam, ac Christianis fidelibus eam audientibus, & ad id cooperantibus.

Concessæ fuerunt Indulgentiæ Confraternitatibus Doctrina Christiana à Paulo V. Const. ed. 1607. Octob. 6., P. 3. Horum vero Fratrum Indulgentiæ leguntur hujus Pontificis Const. ed. 1670., Jun. 11. Pont. 1. & Const. ed. 1787. Jan. 22. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inordinam.

Pletatis, & Christianæ charitatis opera ubique locorum cum divini cultus incremento exerceri cupientes, Christiani fideles quoscumque, præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantes, ut ad illa exercenda promptiores reddantur, indulgentiis, & peccatorum remissionibus invitamus, prout ad Christianam propagandam religionem, & animarum salutem procurandam conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ Concessions.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum inter pia, quæ exercent, opera, etiam pueros, & adultos quoscumque per universum Christianum Orbem Catholicæ fidei rudimenta, & Christianas omnes virtutes accurate doceant: Nos pro nostri pastoralis officii munere hoc pium, Christianæque Reipublicæ necessarium opus, ex quo hæcenus uberissimi fructus provenerunt, ac multo uberiore posthac proventuros speramus, confovere volentes, ut eorundem fratrum devotio ad dictum opus exercendum in dies magis augeatur, de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus quoque dilecti Filii Francisci Diaz a Sancto Bonaventura Commissarii Generalis Curie pro familia ultramontana dicti ordinis, nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus, & aliis universis Christianis fidelibus ubique locorum existentibus, ac cum iisdem Fratribus ad infra scripta cooperantibus, qui de superiorum suorum licentiâ

Preces Commissarii Generalis Ultram.

Concessio Indulgentiæ plenariæ.

Indulgentiæ plenariæ.

respectivè, ac de consensu Ordinariorum locorum pueros, & adultos quoscumque doctrinam Christianam juxta Decreta Concilii Tridentini docere, aut eidem dum docetur interesse confecerint, si vere poenitentes, & confessi, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento die festo ab eisdem Ordinariis in Ecclesiis, in quibus doctrina Christiana docetur, semel in anno designando refecti fuerint, plenariam; nec non ipsis, qui vere similiter poenitentes, & confessi dictum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, aut id facere non valentes, animo contrito nomen Jesu saltem corde in mortis articulo devote invocaverint plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præterea illis, qui pariter vere poenitentes, & confessi semel quolibet mense Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas, qui vero in causa fuerint, ut pueri, famuli, aut quævis aliæ personæ ad doctrinam Christianam eant, ducentos dies; & qui diebus stationum almæ Urbis Nostræ hanc doctrinam in Ecclesiis, aut Oratoriis de Ordinariorum licentiâ docuerint, ac etiam illi, qui ad eandem discendam accesserint, easdem Indulgentias consequerentur, quas consequerentur, & consequi possent si Ecclesiis stationum ejusdem Urbis personaliter visitarent; easdem etiam Indulgentias Visitatores Scholarum doctrinæ hujusmodi, qui ex commisso sibi officio visitabant illas scholas, quas illo die visitare poterunt consequantur, si peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint: insuper illis, qui diebus hanc doctrinam Christianam, aut publice, aut privatim, ut præmittitur, explanaverint, centum dies, nec non omnibus, & singulis præceptoribus, qui diebus festis discipulos suos ad doctrinam Christianam duxerint, eosque illam docuerint, septem annos, & qui diebus feriatis in propriis scholis eandem doctrinam explicaverint aut collationes fecerint, licet illo die non intervernerint in aliqua schola docendi causa, septem annos: Omnibus autem, & singulis Patribus, & Matribus familias, qui in suis domibus liberis, famulis, & familiaribus utriusque sexus doctrinam Christianam similiter explanaverint, quolibet vice id fecerint, centum dies; item is qui per Civitates, Terras, & alia loca, Viros, Mulieres, aut pueros ad discendam eandem doctrinam Christianam ducendi causa circumierint, septem annos, ac etiam qui extra Civitates ad illam ut præfertur docendam per Castra, & Villas exeunt, decem annos; omnibus etiam, & singulis Christianis fidelibus, qui per mediam horam doctrinæ prædicte, aut docendi causa studuerint, aut eidem doctrinæ interfuerint, centum dies; eisdem etiam, qui doctrinam prædicatam docere solent, si Infirmos visitaverint, quoties id fecerint ducentos dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet per eos debitis poenitentibus in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Presentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Septem annos, & totidem quadragenas.

Ducentotam dierum.

Stationis Urbis.

Centum dierum.

Septem annorum.

Centum dierum.

Septem annorum.

Decem annorum.

Centum dierum.

Ducentotam dierum.

Clausula.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut si aliquæ aliæ Indulgentiæ prædictis Fratribus præmissa peragentibus a Nobis, vel prædecessoribus nostris ad tempus non dum elapsam, vel perpetuo duraturæ concessæ fuerint, presentes nullæ sint: utque earumdem presentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii generalis dicti Ordinis subscriptis, & sigillo Ministri Generalis ejusdem Ordinis, vel alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Maji MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

esse fuerint, presentes nullæ sint: utque earumdem presentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii generalis dicti Ordinis subscriptis, & sigillo Ministri Generalis ejusdem Ordinis, vel alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Maji MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLXVIII.

Dat. 19. Junii 1686. An. 10.

Confirmantur Decreta Congregationum Regularium & Immunitatis pro exemptione Syndicorum Ordinis S. Francisci de Observantia a Foro seculari.

A Clem. VII. exempti fuere Const. ed. 1526., Apr. 16. Pont. 3.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Species facti.

Alias pro parte dilecti filii Francisci Mariæ Tagliaferri Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dudum nonnulli Romani Pontifices, & præsertim fel. rec. Nicolaus III., Nicolaus IV., Martinus IV., Martinus V., & Eugenius IV. Prædecessores nostri, ut vera observantia, Regulæque puritas in Ordine prædicto vigeret, & magis augetur, Fratresque ipsius Ordinis ab omni dominio, & proprietate alieni conservarentur, statuerant, & ordinaverant, ut unicuique conventui dicti Ordinis assignaretur unus Procurator, sive Syndicus Apostolicus, qui omnes elemosynas, tam pecuniarias, quam aliarum rerum colligere, illasque solum in necessitates Fratrum præfatorum applicare deberet. Et subinde rec. mem. Clemens Papa VII. etiam Prædecessor Noster, intuitu laborum, quos ejusmodi Syndici in beneficium dictorum Fratrum quocumque tempore, & quavis occasione assidue sustinebant, eosdem Syndicos a foro seculari exemerat, volens, ut in causis tam civilibus, quam criminalibus, & mixtis, non nisi coram Judicibus Conservatoribus eorumdem Fratrum Minorum de Observantia de justitia tenerentur, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris Literis, desuper in simili forma Brevis die 16. Aprilis 1526. expeditis plenius dicitur contineri. Ac in eadem expositione subjuncto, quod nonnulli dicerent, privilegium hujusmodi in aliqua sui parte amplius in usu non esse; alii vero prætenderent, illud Syndicis prædictis ratione eorum Officii tantum, non autem uti talibus personis competere: unde fiebat, ut Fratres prædicti, non sine paupertatis, & Regulæ quam profitentur, suarumque conscientiarum detrimento, neminem amplius reperire possent, qui eorum Syndici, sive Procuratoris munus in se suscipere, eumque laborem assumere vellent,

A Romanis Pontificibus institutus fuit Syndicus pro unoquoque Convento.

A Clem. VII. exemptus fuit a foro seculari.

Dubium super ea re natum.

ideoque pro parte præfati Francisci Mariæ Procuratoris Generalis dictæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut non solum auctoritate Apostolica confirmaretur dictum privilegium, sed etiam illud Syndicis, sive Procuratoribus hujusmodi, uti talibus personis competere declararetur; emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta remissione Libelli per Sanctissimum D. Nostrum facta, referente Eminentissimo Norfolkche, censuit, danda esse Oratori Decreta alias edita, nempe super præmissis servandam esse præfatum Constitutionem san. mem. Clementis VII., prout præfatis Decreti tenore omnino servari mandat, & præcipit Romæ 28. Martii 1686. G. Cardinalis Carpinus. B. Panciaticus Secretarius. Porro cum dictus Franciscus Maria Procurator Generalis prænarata pariter exposuisset Congregationi Venerabilium etiam Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, super immunitate Ecclesiastica, & controversiis Jurisdictionalibus deputatorum: hæc Congregatio censuit, danda esse Decreta anteriora tenoris, qui sequitur videlicet. Sacra Congregatio super immunitate, & controversiis Jurisdictionalibus habita sub die 26. Martii 1688. circa exposita in præfati libello dixit, danda esse Decreta; ut infra die 31. Maji 1639. Fanen. Provincialis Fratrum Minorum Observantia S. Francisci, Sacra &c. censuit respondendum Episcopo, ut quoad exemptionem Syndici Fratrum Minorum Observantia loci de Cortocetto observare faciat Bullam Clementis VII., si in eo concurrant requisiti ejusdem Bullæ die 17. Novembris 1622. Perusina. Fratres S. Francisci Minorum de Observantia. Sacra &c., censuit servandam esse Bullam Clementis VII. circa privilegium Fori, & exemptiones Syndicorum, & Procuratorum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia. Die 4. Augusti 1654. Fanen. Episcopus. An Syndicus Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci gaudere debeat privilegio fori, Sacra &c. censuit, hujusmodi Syndicum gaudere privilegio fori juxta Constitutionem Clementis VII. die 23. Maji 1526. Romana. Pater Commissarius Generalis Curie querit. An Syndici, & Procuratores Apostolici Conventuum suæ Religionis, gaudeant privilegio fori, etiam in causis, tam civilibus, & mixtis, motis ante institutionem Officiorum virtute Bullæ Clem. fel. rec. Pape VII. Sacra Congregatio &c. respondit, Syndicos Conventuum Ordinis Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci ex Bulla fel. rec. Clem. VII. gaudere privilegio fori tam in causis civilibus, quam criminalibus, & mixtis etiam motis ante eorum deputationem, seu Institutionem ad Officium Syndicatus die 15. Februarii 1665. Recanaten. An Syndicus Monialium S. Clare gaudeat privilegio fori, prout gaudent Syndici Fratrum Minorum de Observantia. Sacra &c. censuit, hujusmodi Syndicum gaudere debere privilegio fori, in quorum fidem &c. Datum Romæ sub hac die 20. Aprilis 1686. Loco * Sigilli I. Patriarchæ Antiochenus Secretarius.

Decretum Congr. Reg. pro executione Constitutionis Clem. VII.

Decretum Congregationis Immunitatis relato similia.

§.1. Cum autem sicut idem Franciscus Maria Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant,

Preces Procuratoris Generalis.

stant, & servantur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrociniocommuniti, plurimum desideret. Nos ipsius Francisci Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta, a memoratis Congregationibus Cardinalium respectively emanata auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illis que inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate eorumdem respectively Congregationum Cardinalium.

Confirmatio
relatorum de
cretorum.

Clausula.

§.2. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiti, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut eorumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo

CLXIX.

Dat. 25 Junii
1686. An. 10.

Conceditur Magno Magistro Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani facultas recipiendi eos Franciæ, Alverniæ, & Provinciæ, qui actu hæresim non profiteantur.

De facultatibus Magni Magistri vid. Urb. VIII. Const. ed. 1624., Mar. 29., P. 1. & Const. in ea laudatas. Item aliam Alex. VIII. Const. ed. 1690., Aug. 5., P. 1. ubi agitur de Hospitalis Avario.

Dilecto Filio Moderno, & pro tempore existenti Magno Magistro Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Nomine charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum hæresis in Regno Franciæ cura, & studio ipsius Ludovici Regis jam abolita, ac fere omnino extirpata reperitur, & plurimi; qui illa infecti fuerant, Catholice fidei veritatem amplexi sint, speque optima effulgeat fore, ut cæteri quoque, benediciente Domino, ad Sanctæ Romanæ, & universaliæ Ecclesiæ gremium revertantur: Ipse Ludovicus de æterna salute, temporalibusque commodis subditorum suorum Christiana Charitate, Regiaque providentia sollicitus plurimum cupit, illis, ac præsertim nobilibus, suis, suorumque progenitorum errores, & hæreses, post eorum conversionem, non esse impedimento, quo minus in Religione istius Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Christo militare, ac Christianam Religionem, fidemque orthodoxam adversus Infideles, aspirante superni favoris auxilio, tueri, atque propagare, simulque natalium, & meritum suorum prerogativis, congruentibusque eorum virtuti præmiis, & honoribus frui, & gaudere valeant. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Species facti.

Preces Ludovici Regis.

Concessio prædictæ facultatis.

§.1. Nos igitur ad præclara, omnisque humanæ laudis præconium longe supergressa ipsius Ludovici Regis in Ecclesiam Dei, nosque in hanc Sanctam Sedem promerita paternæ dirigentes considerationis intuitum, piaque ejus studia, quantum Nobis ex alto conceditur, adjuvare cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi cum omnibus, & singulis illis, qui intra limites Linguarum Franciæ, ac Alverniæ, & Provinciæ dicti Hospitalis nati ab hæresi ad Catholicæ fidei veritatem, Ecclesiæque Catholice unitatem jam conversi sunt, & in futurum convertentur, sive etiam quamvis ab initio Catholici, ex progenitoribus tamen hæreticis nati sint, dummodo tamen in eadem fide, & unitate constantes existant, super præterita, & forsitan adhuc durante eorum respectively parentum, Avorum, aliorumque ascendentium, seu majorum hæresi, indeque contra eos quomodolibet resultante impedimento quocumque, ita ut illo minime obstante, si nullum aliud eis hujusmodi in hoc canonicum obstet impedimentum, ipsique ad id ceteroqui idonei reperiantur, in Fratres milites de Justitia, ac Capellanos Conventuales, & Servientes Armorum, aliosve cujusvis gradus, & Conditionis Religiosos prædictarum Linguarum Franciæ, ac Alverniæ, & Provinciæ, intra quarum limites respectively nati fuerint, servatis alias servandis, recipi, & admitti, & sic recepti omnibus, & singulis juribus, prerogativis, præminentibus, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus alii Fratres milites de Justitia, ac Capellani Conventuales, & Servientes Armorum, aliosve cujusvis gradus, & conditionis Religiosi Linguarum hujusmodi, tam de Jure, usu,

usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet, utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, ac ad quemcumque effectum, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignum, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respectively in omnibus, & per omnia perinde ac si nec ipsi, nec eorum parentes, avi, ceterique ascendentes, seu majores hæresi unquam infecti fuissent, nec ab Ecclesiæ prædictæ unitate unquam recessissent, auctoritate nostra Apostolica opportune dispensandi, eisque concedendi, & indulgendi plenam, & amplam facultatem, eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Clausula.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Hospitalis, & Linguarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die XXV. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXX.

Dat. 2 Junii
1686. An. 10.

Confirmantur Decreta Ministri Generalis Ord. Fratrum S. Francisci de Observantia a Card. Protectore approbata circa Missionum Seminaria in Hispania, & Indiis Occidentalibus.

Alia Ministri Gen. Decreta pro Indiis Occidental. extant Const. ed. 1683., O. 4. P. 8. de dd. vero Seminariis vide Const. ed. 1686. O. 16. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ecclesiæ Catholice per universum terrarum Orbem diffuse regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, ea, quæ a Superioribus Regularibus ad Christianæ Religionis, fideique Catholice propagationem, rectamque Fidelium in Sacra doctrina, & moribus Christianis institutionem, ac etiam Religiosorum Ministrorum in Seminariis ad eum finem institutis, & instituendis pro tempore degentium, felicem directionem, pie prudenterque decreta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter corroboramus.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Charissimus in Christo Filius nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, &

Theologus, ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Romana Curia Commissarius Generalis, quod dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis dicti Ordinis per suas patentes literas dilecto pariter filio Antonio Linaz Missionum ejusdem Ordinis in Indiis Occidentalibus Præfeto directas diversa decreta, & ordinationes edidit, prout continentur in eisdem patentibus literis, tenoris qui sequitur, videlicet:

In sequenti-
bus patenti-
bus literis
Præfeto Mis-
sionum Occi-
dentalium di-
rectis contin-
entur prædic-
ta Decreta.

§.2. Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubilatus, Sanctæ Inquisitionis qualifcator, ex-
Guardianus Hierosolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis, & servus &c. Dilectissimo nobis in Christo P. F. Antonio Linaz Missionum nostri Ordinis in Indiis Occidentalibus auctoritate Apostolica Præfeto Salutem in Domino sempiternam.

Causa Decre-
torum.

§.3. Cum memoria retineamus B. Franciscum inclytum nostri Ordinis Fundatorem Divina revelatione cognovisse, & suos pro aliorum salute vocatos fuisse, juxta illud, quod ei Ecclesiæ accinit, Sanctus Franciscus quid faciat instructus non sibi soli vivere, sed aliis proficere vult Dei zelo ductus, ac insuper cum attenta mente cogitemus, quod ipse Seraphicus Pater anno a sua conversione undecimo, multis cum periculis iter, ut Soldani præsentiam adiret, serenter aggressus fuit, & quinque observantissimos Fratres ad Miramolimum destinavit, ut ipse Orientis, illi Occidentis Populis salubre Christi prædicantes Evangelium, Mundum quasi totum ad Sanctam Fidem converterent, in qua sollicitudine Ordo noster, ut ex quamplurimis Summorum Pontificum diplomatibus apparet, per observantes Missionarios, a suis primordiis, ad usque præsens tempus mirabiliter effulgit; prædicti muneris in Seraphica nostra Religione conservacioni, ac præfati exercitii Missionum laudabili incremento consulere desiderantes, consultationibus necessariis præhabitis mature decrevimus tibi præcipere, prout tenore præsentium cum merito salutaris obedientiæ præcipimus, ut tanquam Commissarius ad infra scripta delegatus, per Provincias in ultramontanis Regnorum, ac Insularum Hispaniæ partibus nostræ obedientiæ subjectas sedulo circumeas, Sanctumque Missionum Ministerium in Civitatibus, locis, & Castellis tibi benevols de consensu ordinariorum exerceas, ac Religiosos, quos in præfatis Provinciis ad Sacrum Missionum exercitium, & conservacionem idoneos repereris, ad illud amplectendum exhortari, monereque cures, & eos, qui Divina inspirante gratia sponte in partes Indiarum ire voluerint charitative recipias, ac ad præfatum laudabile munus nostri nominis destinare sollicitus, eisdemque per suas literas unum ex Seminariis, seu Collegiis in Hispaniæ, atque Indiarum partibus erectis, & erigendis juxta Statuta a Sanctissimo Dño Nostro Innocentio XI. die 7. Maji 1686. approbata, assignare poteris, ipsique in illud ad morandum statim proficisci teneantur. Et ne in tam Sancto opere meritum obedientiæ desit, omnibus, qui, ut præfertur se sponte obtulerint, & sub forma præfata ad aliquod ex Seminariis prædictis fuerint destinati, ad meritum obedientiæ præcipimus, ut præfatum iter, & opus exemplo Discipulorum Christi Domini, juxta prædictorum.

De Missionariis.